

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 261.

Femte Session.

79de Møde.

Torsdagen den 2den Februar.

(Fortf.)

H. Winther: Min Hensigt var naturligtvis kun at supplere de Oplysninger, som jeg gav ved den tidligere Behandling; men jeg skal afholde mig derfra. Jeg skal imidlertid tillade mig at yttre et Par Ord om Loven i dens Heelhed. Mange ville maaskee forundre sig over, at vi skulle være nødt til allerede nu at vedtage Forandringer i en Lov, der kun for kort Tid siden er vedtagen her paa Rigsdagen, og man vil maaskee bebrejde mig, at jeg som særøist Folkethingsmand ikke har havt tilstrækkelig Kundskab til de locale Forhold, siden der nu allerede er fundet Anledning til at gjøre Forandringer i den nu gjældende Lagthingslov. Jeg skal imidlertid i denne Henseende henlede Opmærksomheden paa, at der i Lagthingsloven er stillet den udtrykelige Opfordring til Lagthinget at udtale sig om hvilke Forandringer man ønsker i Loven; og, naar man nærmere betragter, hvilke Forandringer, der ere foreslaaede, da vil man maaskee noget formilde sin Dom over mig med Hensyn til det locale Kjendskab, især naar man tænker paa, at det vist vilde være utænkeligt, om jeg med Hensyn til et Forhold, der tidligere kun har været lidet paa Bane, skulde kunne tilfredsstille Lagthinget i alle Puncter. De væsentligste Forandringer, som den nugældende Lov er undergaaet, ere for det Første ved § 1, hvor Repræsentanternes Antal er forhøjet fra 16 til 18, hvilket er begrundet deri, at man har villet følge det samme Princip ved Valgene i alle Præstegældene, ved saaledes at vælge Halvdelen frit og Halvdelen ved indskrænket Valg. Den anden Forandring er i Udskæfts § 2;

den har været meget omtalt, og jeg skal kun berøre en enkelt Side af den. Grunden til Forandringen er især den, at man er kommen til den Erkendelse, at næsten alle Thorshavns Indbyggere efter den nugældende Lagthingslov ville blive udelukkede fra at vælge; dette maatte jeg altsaa kunne have indseet, da Loven blev vedtagen, vil man maaskee sige; men Loven bestemmer, at de, der svare Bidrag til en eller anden af de Kasser, som Lagthinget bestyrer, skulle have Valgret; nu er Kirkerne Midler en af de Kasser, som ere henlagte under Lagthingets Bestyrelse, sølgelig maatte man antage, at, siden Thorshavns Indbyggere svarede de saakaldte „Stolestadspenge“, vilde de paa Grund deraf blive berettigede til at vælge til Lagthinget. Men man er gaaet ud derfra, at dette var en frivillig Afgift, hvilket jeg ikke tidligere har havt nogen Anelse om. Jeg veed nemlig, at man har søgt om at blive fri for denne Afgift, fordi den var temmelig bebyrdende og ikke erlagdes paa andre Steder end i Thorshavn; nu gjør man derimod gjældende, at det er en frivillig Afgift, og at man altsaa ikke paa Grund heraf kan erhverve Valgret til Lagthinget. Den 3die Forandring, man har gjort, er i § 3, hvor man har forlangt, at man, for at kunne vælges til Lagthingsmand, skulde have fast Bopæl paa Færøerne, medens den nugældende Lov kun fordrer, at man skal have Indfødsret; jeg kan ikke nægte, at jeg meget nødt er gaaet ind paa denne Forandring, thi jeg troer rigtignok, at man i mange Tilfælde vil kunne træffe meget gode Repræsentanter til Lagthinget udenfor Færøerne, nemlig forsaavidt de ere indfødte og opholde sig her i Landet; idetmindste er det mig bekendt, at Islænderne finde flere af deres bedste Repræsentanter mellem dem, som opholde sig her